

а посль да ги убиять. Па и църквите извѣтрѣ на Божий домъ вѣчъ не приличали. Исчупенигѣ полиел по плочитѣ се тѣркаляли. На почернелитѣ отъ димъ икони и очитѣ били извѣртени. Войницитѣ като палили по на нѣколко мѣста огнь за да пекятъ грабенитѣ оттукъ отгамѣ овни, всичкитѣ стѣни били очадени, а за да не имъ пушки до толковъ, здраво стѣцло по прозорцитѣ не оставили. По едно врѣме и коньетѣ си почнали да врѣзватъ вхтрѣ, та подътъ исцѣло билъ покритъ съ конски нечистотии, а тукъ-тамъ се забелѣзвали и човѣшки и, кръвята на избититѣ въ църквата Св. Богородица 10 д. съвѣршенно се закрила. — Въ такова състояние се намирали църквитѣ въ Карлото до освобождението. Священникъ Лазаръ презъ Богородичнитѣ и Коледнитѣ посги, отивалъ изъ вратца въ Вратца въ нѣкои кѫща, причащавалъ хората и ги утѣшавалъ, а пакъ други и при него отивали.

Като че не стигала на Карловитѣ тѣзи верига отъ теглила, зебецитѣ почнали да блѣскатъ вратитѣ и да казватъ, че всичкитѣ мжжки отъ 7 до 70 год., които се намѣрѣтъ, ще бѫдятъ погубени. Зебецитѣ влизали вътре, завдигали по нѣщо, което имъ се виждало угодно и си отивали. Нѣ ако имъ се испречвала нѣдѣлѧ млада жена, каквато и често пакти дирили изъ цѣлата кѫща, така лесно отъ тамо не излизали. Нѣкои увѣряватъ, че зебецитѣ тѣзи безобразия вършили само по краишата на града, а не и въ средата. Обаче, ний сме изучили нѣколко такива случаи и за тамо, гдѣто, жени по цѣла нощ сѫ изнасилвани и по двѣ седмици болни лежали. А пакъ дивия зебекъ не е имало за какво да прави разлика между края и средата. За него по онова врѣме всичко било, както се той произнася — *гяуурд куй*.

Прѣнатия слухъ за избиванието на мжжитѣ дѣца, ако и да не е билъ вѣренъ, обаче, клетигѣ майки веднага облѣкли момченцата си съ роклички, вързали имъ на главата по една кръпцица, а онѣзи, която нѣмала такива нѣща, отъ съсѣдитѣ си заела.

Сродници и приятели единъ други като не се посъщавали, при първото исчукване на вънкашинитѣ врата, които постоянно били заключени, исплашенитѣ дѣца, като лалугери се спускали въ своето скривалище, защото, тѣ вѣчъ знали, че на вратата зебеци тропатъ.